

آن مرد با داس آمد

البته منظورمان این نیست که کلاس را کاملاً آنلاین کنیم. بچه‌ها، به خصوص در دوره ابتدایی و راهنمایی، به تعامل اجتماعی نیاز دارند. بسیاری از معلمان ابزارهای هوشمند را هم حتی اگر در کلاس باشد، مورد استفاده قرار نمی‌دهند. نکته اساسی تدریس با فناوری نیست، بلکه مهم کاربرد فناوری برای ارائه محتوا به شکل کارآمدتر و بهتر است. خیلی از معلم‌ها می‌گویند: «ما وقت نداریم که علاوه بر تدریس به دنبال چیزهای دیگر برویم.» در این موارد می‌توان از دانش‌آموزان کارآمد کلاس یا حتی از پدر و مادرها استفاده کرد. مثلاً معلم تاریخ می‌تواند برای تدریس «تاریخ مشروطیت» از دانش‌آموزان کلاس خود یا پدر و مادر کمک بگیرد. کمک‌کنندگان می‌توانند نوار ویدیو، صدا، نشریه و هر مدرک مناسب دیگری برای تدریس معلم پیدا کنند. نسل جدید در فناوری غوطه‌ور است. جهان فناورانه آن‌ها ۲۴ ساعت و هفت شبانه‌روز در هفته باز است. ما نیاز داریم که با استفاده از عشق آن‌ها به فناوری، ایشان را به تعلیم و تربیت معطوف کنیم. برای این کار، ما نه تنها باید آن‌ها را بیشتر در یادگیری درگیر کنیم، بلکه باید زمان کلاس را آزادتر بگذاریم تا آن‌ها را در معنا بخشیدن به اطلاعات انبوهی که آن‌ها را احاطه کرده است، کمک کنیم. شاید در آینده‌ای بسیار نزدیک هر دانش‌آموزی یک وسیله دیجیتال در مدرسه داشته باشد؛ همان گونه که داشتن کتاب، دفتر و قلم ضروری است.

پی‌نوشت

۱. دکتر شهین نعمت‌زاده، مدیر طرح پژوهشی شناسایی واژگان پایه‌فارسی «روزنامه تهران‌امروز» ۱۸ آذر ۸۶

یکی از پژوهشگران ایرانی که پژوهشی را برای وزارت آموزش و پرورش انجام داده است، می‌گوید: «بعضی کلمات مثل داس برای بچه‌های شهری ناآشنا هستند. در تهران، بچه‌ای از پدرش پرسیده که: بابا «داس» چیه؟ و پدرش گفته است: داس قدیمی شده، دیگه همه با ویندوز کار می‌کنن. در حالی که ماجرا مربوط به درس «آن مرد با داس آمد» بوده است.»^۱

تحولات فناورانه، نه تنها نوع زیست ما را متحول کرده است، بلکه در گفتار و رفتار ما تأثیر فراوان گذاشته است. نمونه‌بالا یکی از آن‌هاست. آموزش و پرورش کشور که خود پیشرو این پژوهش‌ها بوده است، می‌تواند در تطابق با یافته‌های تحقیق خویش پیش‌گام باشد. امید است معلمان به عنوان تأثیرگذارترین عنصر تحول، به این مهم توجه کنند. ما نمی‌توانیم کودکان خود را در مدرسه و کلاس به یادگیری اموری وا داریم، در حالی که در جهان خارج از مدرسه در دنیای کاملاً متفاوتی زیست می‌کنند. در این زمینه مهم‌ترین مسئله معلمان این است که با فناوری کنار بیایند. البته لزوماً نباید از فناوری‌های خیلی پیشرفته استفاده کرد. معلمان نباید از فناوری در هراس باشند و باید بدانند که فناوری‌های نو جزو زیست بوم ما هستند.

به بچه‌های نسل جدید در خانه نگاه کنید. دائماً بین وسایلی مانند رایانه، تلفن همراه، ویدیوگیم، تلویزیون و ام‌پی‌تری پلیر جابه‌جا می‌شوند و این کار به راحتی و سهولت انجام می‌شود. بعد ما در کلاس آن‌ها را مجبور می‌کنیم که بنشینند، گوش بدهند و با خودکار و کاغذ سروکار داشته باشند و کارهایی شبیه این انجام دهند. شاید راه‌های بهتری برای درس دادن هم باشد.